

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1068/23
15.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Филиповић, председника већа, Весне Павловић-Нинковић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Душко Лапац, адвокат из Београда, улица Албанске споменице бр. 13, против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Мирослав Перковић, адвокат из Новог Сада, улица Соње Маринковић бр. 11/1, ради конституисања права службености, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Младеновцу П 1088/17 од 18.3.2019. године, након одржане и закључене расправе пред другостепеним судом дана 15.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, тужбени захтев тужиље АА из ... да се установи право службености пролаза у корист повласне парцеле тужиље кп.бр. ... КО ..., преко парцеле туженог кп.бр. ... КО ..., од парцеле тужиље кп.бр.... до парцеле кп.бр. ..., стазом ширине 3 метра, дужине 11,60 метара уз парцелу кп.бр....., све КО ..., пешице, што би тужени био дужан трпети, као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове првостепеног и другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 1088/17 од 18.3.2019. године ставом првим изреке одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила установљавање права службености пролаза у корист повласне парцеле тужиље бр. ... КО ..., преко парцеле туженог бр. ... КО ... од парцеле тужиље бр. ... КО ... до парцеле ... КО ..., стазом ширине 3 метра, дужином 11,60 метара уз парцелу ... КО ..., пешице и моторним возилом што је тужени дужан да трпи под претњом извршења. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 413.850,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под

претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, тужила је благовремено изјавила жалбу из свих законом прописаних жалбених разлога. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражила.

Тужена је одговорила на жалбу тужиље. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражила.

Испитујући правилност побијане пресуде у складу са одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/2011, са каснијим изменама и допунама), имајући у виду да је првостепена пресуда већ једном била укинута, Апелациони суд је ради правилног утврђења чињеничног стања сходно члану 383 став 3 Закона о парничном поступку отворио и одржао расправу у другостепеном поступку, те је након свестраног разматрања садржине списа оценио да је жалба тужиље основана, па је укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтеву странке применом одредбе члана 387 став 1 тачка 6 ЗПП-а.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6430/19 од 04.02.2021.године, првим ставом изреке, укинута је пресуда Основног суда у Младеновцу П 1088/17 од 18.03.2019.године. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је уставновљено право службености пролаза у корист парцеле тужиље кп.бр. ... КО ..., као повласног добра, преко парцеле туженог кп.бр. ... КО ..., као послужног добра, од парцеле тужиље бр. ... до парцеле ..., стазом ширине 3 метра, дужином 11,60 метара уз парцелу ... све КО ..., пешице и моторним возилом што је тужени дужан да трпи. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 174.869,90 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да плати тужиљи на име трошкова другостепеног поступка износ од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Пресудом Врховног касационог суда Рев 4604/2021 од 23.11.2022.године првим ставом изреке, одбијена је као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6430/19 од 04.02.2021.године у делу којим је усвојен тужбени захтев и установљено право службености пролаза у корист парцеле тужиље кп.бр. ... КО ..., као повласног добра, преко парцеле туженог кп.бр. ... КО ..., као послужног добра, од парцеле тужиље бр. ... до парцеле ..., стазом ширине 3 метра, дужином 11,60 метара уз парцелу ... све КО ..., моторним возилом. Другим ставом изреке, укинута је пресуда Апелационог суда у Београду Гж 6430/19 од 04.02.2021.године у делу којим је усвојен тужбени захтев и установљено право службености пролаза у корист парцеле тужиље кп.бр. ... КО ..., као повласног добра, преко парцеле туженог кп.бр. ... КО ..., као послужног добра, од парцеле тужиље бр. ... до парцеле ..., стазом ширине 3 метра, дужином 11,60 метара уз парцелу ... све КО ..., пешице и делу којим је одлучено о трошковима поступка и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање у том делу.

Поступајући по примедбама из пресуде Врховног касационог суда Рев 4604/2021

од 23.11.2022.године у погледу преосталог дела тужбеног захтева, Апелациони суд је у поновном поступку пред другостепеним судом према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку и потврђеним доказима изведеним у другостепеном поступку, имајући у виду жалбене наводе, након оцене свих доказа у току првостепеног и другостепеног поступка, у складу са одредбом члана 8 Закона о парничном поступку, утврдио следеће чињенично стање:

Међу странкама није спорно, а то произилази и из писаних доказа - преписа листа непокретности бр. ... и ... КО ..., да је тужиља власник породичне стамбене зграде која се налази на кп.бр. ... (стари број парцеле ... и ..), која је државна својина, на којој право коришћења има тужиља, а да је тужени власник породично–стамбене зграде и стамбено–пословне зграде која се налази на кп бр. ... (стари број парцеле бр. ...), која је државна својина, са правом коришћења туженог.

Из налаза вештака геодетске струке, утврђен је положај парцеле туженог бр. ...: да се са своје североисточне стране граничи, између осталог са кп. бр. ..., која представља улицу ..., а да се са своје југозападне стране граничи, између осталог, и са кп. бр. ..., власништво тужиље. Улица ... (раније улица ...) на кп. ... је слепа улица, полази од улице ... и завршава се на катастарској граници парцела ... и ..., која парцела је у својини односно државини туженог. Између парцела странака (... и ...) налази се колска капија тужиље ширине 2,80 метара. Парцела тужиље се на северозападу граничи са улицом ... а излазак на ову улицу је ширине 1,47 метара, а просечне ширине око 1 метар, а до парцеле ... власништво ВВ, стоји капија ширине 2,20 метара.

Из записника о увиђају на лицу места утврђено је да од велике капије (која се налази између парцела парничних странака) постоји и стаза која је бетонирана кроз двориште тужиље која се са супротне стране саставља са бетонском стазом која иде до мале капије која излази на улицу ... (раније улица ...).

Из исказа тужиље и туженог саслушаних у својству парничне странке и исказа сведока ВВ, ГГ и ДД утврђено је да тужиља за прилаз пешице својој парцели има заједнички пут са ВВ, који излази на улицу ..., који уобичајено користи, а није преко парцеле туженог, а који прилаз због недовољне ширине (до 1,64метара) и велике висинске разлике не може да буде коришћен за прилаз моторним возилом.

Оценом изведених доказа, Апелациони суд је утврдио да је тужиља власник породичне стамбене зграде која се налази на кп.бр. ... (стари број парцеле ... и ...), која је државна својина, на којој право коришћења има тужиља, све уписано у ЛН ... КО .... Тужени је власник породично–стамбене зграде и стамбено–пословне зграде која се налази на кп бр. ... (стари број парцеле бр. ...), која је државна својина, са правом коришћења туженог све уписано у ЛН бр. ... КО ... Парцела туженог бр. ... се са своје североисточне стране граничи, између осталог са кп. бр. ..., која представља улицу ..., а да се са своје југозападне стране граничи, између осталог, и са кп. бр. ..., власништво тужиље. Улица ... (раније улица...) на кп. ... је слепа улица, полази од улице ... и завршава се на катастарској граници парцела ... и ..., која парцела је у својини односно државини туженог. Између парцела странака налази се колска капија тужиље ширине 2,80 метара. Парцела тужиље се на северозападу граничи са улицом ... а излазак на ову улицу је ширине 1,47 метара, а просечне ширине око 1 метар, а до парцеле ...

власништво ВВ, стоји капија ширине 2,20 метара. Од велике колске капије (која се налази између парцела ... и ...) постоји стаза која је бетонирана кроз двориште тужиље која се са супротне стране саставља са бетонском стазом која иде до мале капије која излази на улицу ... (раније улица ...). Тужиља за улазак пешице у своју парцелу има заједнички пут са ВВ, који излази на улицу ..., који уобичајено користи, а који није преко парцеле туженог ..., који прилаз због недовољне ширине (до 1,64метара) и велике висинске разлике не може да буде коришћен за пролаз моторним возилом.

Одредбом члана 49 став 1 Закона о основама својинскоправних односа (“Службени лист СФРЈ”, бр. 6/80, 36/90, “Службени лист СРЈ”, бр. 29/96 и “Службени гласник РС” бр. 115/05) прописано је да је стварна службеност право власника једне непокретности (повласно добро) да за потребе те непокретности врши одређене радње на непокретности другог власника (послужно добро) или да захтева од власника послужног добра да се уздржава од вршења одређених радњи које би иначе имао право вршити на својој непокретности. Одредбом 50 став 1 истог Закона, прописано је да се стварна службеност врши на начин којим се најмање оптерећује послужно добро, док је одредбом члана 53 став 1 истог Закона прописано да одлуком суда или другог државног органа стварна службеност се установљава када власник повласног добра у целини или делимично не може користити то добро без одговарајућег коришћења послужног добра, као и у другим случајевима одређеним законом.

У конкретном случају тужиља за прилаз пешице својој парцели користи заједнички пут са ВВ који излази на улицу ..., а који због недовољне ширине и велике висинске разлике не може да буде коришћен за прилаз моторним возилом. По оцени Апелационог суда у Београду, конституисање права стварне службености пролаза дозвољено је само изузетно, када се повласно добро на други начин или без несразмерно великих трошкова не може користити. Право службености уопште а и право службености пролаза представља оптерећење и ограничење права својине власника послужног добра у овом случају права корисника послужног добра, па се према начелу рестрикције код заснивања и вршења права службености полази од неопходних потреба за коришћење повласног добра. Код утврђења да тужиља има прилаз парцели пешице, који прилаз уобичајено и користи, како је сама навела, а који није преко парцеле туженог, то по оцени Апелационог суда не постоји потреба и нужност установљења службености пролаза пешице у корист тужиље преко парцеле туженог.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је имао у виду и остале изведене доказе, али их није посебно ценио у другостепеном поступку, јер они не доводе у сумњу изложено чињенично стање утврђено доказима предложеним сходно члану 7 став 1 и члану 228 Закона о парничном поступку, изведеним у складу са чланом 229 став 2 Закона о парничном поступку и цењени применом члана 8 истог закона.

Из наведених разлога применом члана 387. став 1. тачка 6. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Имајући у виду делимичан успех странака у поступку, овај суд је применом члана 153 и 165 ЗПП, оценио да је правилно да свака странка сноси своје трошкове првостепеног и другостепеног поступка, због чега је одлучено као у ставу другом

изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Весна Филиповић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић